

D E C I Z I E

cu privire la respingerea cererii de recurs declarată de Serviciul Fiscal de Stat.

în cauza civilă, la cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat către debitorul Donos Ștefan, intervenient accesoriu, executorul judecătoresc Zadorojniuc Liliana privind contestarea actelor executorului judecătoresc,

împotriva încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 02 iunie 2026.

(Dosarul nr.25r-83/2026
PIGD: 2-26057938-03-25r-30062026)

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Florești, judecător R. Moșneguțu

26 octombrie 2026, mun.Bălți

Textul corespunde originalul

Examinând în ordine de recurs, în lipsa părților, cererea de recurs declarată de Serviciului Fiscal de Stat,

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Stanislav Grosu*, Președinte,*
Mariana Sajin,
Alina Țihonschi, *judecători*

C O N S T A T Ă :

ÎN FAPT:

1. La 08 mai 2026, Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere către debitorul Donos Ștefan, intervenient accesoriu, executorul judecătoresc Liliana Zadorojniuc, solicitând anularea încheierilor nr. 114s-2513/2025, nr. 114s-2514/2025 și nr. 114s-2515/2025 din 23 decembrie 2025, prin care s-a refuzat intentarea procedurii de executare.
2. În motivarea cererii, Serviciul Fiscal de Stat indică că, la 29 decembrie 2025, a recepționat încheierile executorului judecătoresc nr.114s-2513/2025, nr.114s-2514/2025 și nr. 114s-2515/2025 din 23 decembrie 2025, prin care s-a refuzat intentarea procedurii de executare împotriva debitorului Donos Ștefan, în vederea încasării restanțelor față de bugetul public național, în temeiul Hotărârilor seria AH nr. 0023802 din 11 ianuarie 2021, seria AH nr. 0039992 din 09 decembrie 2021 și seria AH nr. 0023725 din 30 noiembrie 2020, în sumă totală de 204.627.696,70 lei. Temeiul refuzului l-a constituit aprecierea executorului că actele respective nu sunt de competența sa.
3. În acest context, Serviciul Fiscal de Stat menționează că a remis executorului judecătoresc spre executare hotărârile fiscale menționate, acestea având valoare de documente executorii în temeiul art.196 alin.(5) Cod fiscal. Totodată, în cuprinsul acestora s-a prevăzut expres că încasarea silită a restanțelor, conform Codului de executare, urmează a fi efectuată de executorul judecătoresc competent.
4. Cu privire la temeiul refuzului, Serviciul Fiscal de Stat invocă prevederile art.30 alin.(1) și art.61 alin.(1) lit.a) Cod de executare, potrivit cărora executorul judecătoresc poate efectua acțiuni de executare în circumscripția camerei teritoriale în care își are sediul biroul, iar refuzul este justificat în cazul în care documentul nu este de competența sa.
5. În continuare, Serviciul Fiscal de Stat susține că noțiunea de „competență” prevăzută la art.61 alin.(1) Cod de executare vizează exclusiv competența teritorială, fapt statuat de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 22 din 08 octombrie 2019. În speță, documentele executorii au fost prezentate executorului judecătoresc potrivit competenței

sale teritoriale, astfel încât refuzul acestuia este considerat neîntemeiat. În acest sens, Serviciul Fiscal de Stat invocă și art.34 alin.(3) din Legea nr. 113 din 17. iunie 2010 privind executorii judecătorești, potrivit căruia executorul nu poate refuza primirea documentelor executorii date prin lege în competența sa teritorială, decât în condițiile stabilite de lege.

6. Totodată, Serviciul Fiscal de Stat apreciază că executorul judecătoresc a interpretat eronat hotărârile fiscale, întrucât acestea prevăd expres că încasarea silită a restanțelor, conform Codului de executare, se efectuează de executorul judecătoresc competent.

7. În susținerea acestei poziții, reclamantul invocă art.10 alin.(1) Cod de executare, potrivit căruia executarea silită reprezintă ansamblul măsurilor prin care creditorul își realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, drepturile recunoscute printr-un document executoriu. Prin urmare, sintagma „a executa silit", utilizată în hotărârile fiscale, presupune inclusiv încasarea silită a sumelor datorate.

8. De asemenea, Serviciul Fiscal de Stat menționează că formularul Hotărârii cu privire la executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, aprobat prin Ordinul IFPS nr. 143 din 13.09.2002, prevede expres că executarea silită conform Codului de executare este pusă în sarcina executorului judecătoresc. În consecință, acesta este obligat să asigure executarea documentului executoriu în conformitate cu legea, iar refuzul nejustificat contravine scopului procedurii de executare, consacrat de art. 1 din Codul de executare.

9. În același timp, indică că Serviciul Fiscal de Stat este limitat în aplicarea anumitor măsuri de executare silită, inclusiv în ceea ce privește urmărirea salariului, pensiei și altor venituri ale debitorului persoană fizică.

10. În aceeași ordine de idei, Serviciul Fiscal de Stat invocă art.197 alin.(1) Cod fiscal, potrivit căruia este limitată și posibilitatea acestuia de a încasa mijloace bănești de pe conturile bancare ale persoanelor fizice care nu sunt subiecți ai activității de întreprinzător.

11. Totodată, Serviciul Fiscal de Stat a făcut trimitere la art.203 alin.(1) Cod fiscal, potrivit căruia comercializarea bunurilor sechestrate ale persoanei fizice se efectuează de executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare. Astfel, în opinia Serviciului Fiscal de Stat, atribuțiile executorului judecătoresc în materia executării silite depășesc competențele organului fiscal, în special atunci când măsurile întreprinse de acesta nu conduc la stingerea restanței.

12. În aceste condiții, Serviciul Fiscal de Stat consideră că executarea silită prin intermediul executorului judecătoresc este necesară pentru asigurarea realizării creanțelor statului și a unei conlucrări eficiente între autoritățile publice. Prin urmare, executorul judecătoresc urma să primească și să intenteze procedura de executare, întrucât hotărârile fiscale constituie documente executorii. În acest sens, reclamantul a invocat art.2 alin.(4) din Legea nr. 113 din 17.06.2010 și art 61 alin.(1) lit.a) Cod de executare.

13. În aceeași ordine de idei, Serviciul Fiscal de Stat consideră eronată susținerea executorului că hotărârile privind executarea obligațiilor fiscale țin exclusiv de competența Serviciului Fiscal de Stat. Potrivit acestuia, legislația nu condiționează

sesizarea executorului judecătoresc de efectuarea unor măsuri prealabile de executare de către organul fiscal și permite alegerea modalității de executare, inclusiv prin intermediul executorului judecătoresc sau prin acțiuni paralele ale autorităților competente.

14. Prin urmare, Serviciul Fiscal de Stat susține că executorul judecătoresc Liliana Zadorojniuc a refuzat în mod eronat intentarea procedurilor de executare, deși documentele prezentate corespund cerințelor legale și se află în competența sa teritorială.

15. În concluzie, apreciază că refuzul executorului judecătoresc de a primi spre executare documentele executorii este lipsit de temei legal și constituie o omisiune nejustificată în exercitarea atribuțiilor sale în materia executării silite.

16. În temeiul celor expuse, Serviciul Fiscal de Stat solicită admiterea cererii și anularea încheierilor privind refuzul de a intenta procedura de executare.

17. În drept. își întemeiază cererea pe prevederile art. art.10 alin. (1); 11 lit. p); 22 alin.(2); 30 alin.(1); 43 alin.(2); 60; 61 alin.(1)-(4); 74; 161-163 Cod de executare; art.art.132; 133 alin.(2) pct.7); 196 alin.(5); 197 alin.(1); 200 Cod fiscal și art. art.206; 269 Cod de procedură civilă.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE:

18. Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 02 iunie 2026, s-a respins cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat privind repunerea în termenul de contestare și s-a respins ca tardivă cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva debitorului Donos Ștefan, intervenient accesoriu, executorul judecătoresc Liliana Zodorojniuc, privind contestarea actelor executorului judecătoresc.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS:

19. La 19 iunie 2026, Serviciul Fiscal de Stat a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 02 iunie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond și pronunțarea unei noi soluții prin care să fie admisă cererea de contestare și repunere în termen, înaintată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierilor executorului judecătoresc nr. 114s-2513/2025, nr. 114s-2514/2025 și nr. 114s-2515/2025 din 23 decembrie 2025, prin care s-a refuzat intentarea procedurii de executare.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI:

20. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

21. Colegiul civil reține, că din lucrările dosarului rezultă că încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 02 iunie 2026 a fost comunicată recurentului la 05 iunie 2026, prin intermediul poștei electronice (f.d.35).

22. Astfel, instanța conchide, că recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat, la 19 iunie 2026, este depus în interiorul termenului legal.

ARGUMENTELE ȘI SOLICITAREA RECURENTULUI:

23. În motivarea recursului, recurentul comunică că la 29 decembrie 2025, Serviciul Fiscal de Stat a recepționat încheierile executorului judecătoresc Zadorojniuc Liliana nr. 114s-2513/2025, nr. 114s-2514/2025 și nr. 114s-2515/2025 din 23 decembrie 2025, privind refuzul de a intenta procedura de executare în privința debitorului Donos Ștefan privind încasarea restanței față de Bugetul public național în baza Hotărârii seria AH nr.0023802 din 11 ianuarie 2021 a sumei de 496.331,77 lei, în baza Hotărârii seria AH nr.0039992 din 09 decembrie 2021 a sumei de 203.991.515,58 lei și în baza Hotărârii seria AH nr.0023725 din 30 noiembrie 2020 a sumei de 139.849,35 lei.

24. Drept temei de refuz de intentare a procedurii de executare, executorul judecătoresc Zadorojniuc Lilia invocă faptul că documentele executorii - Hotărârea seria AH nr.0023802 din 11 ianuarie 2021, Hotărârea seria AH nr.0039992 din 09 decembrie 2021 și Hotărârea seria AH nr.0023725 din 30 noiembrie 2020 nu sunt de competența sa.

25. Nefiind de acord cu încheierea executorului judecătoresc privind refuzul de a intenta procedura de executare, la data de 02 ianuarie 2026, Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cererea de contestare nr.26-20/9-37/165, prin care a solicitat anularea încheierilor executorului judecătoresc Zadorojniuc Liliana.

26. La data de 23 ianuarie 2026, Serviciul Fiscal de Stat a recepționat încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Florești) nr. 25-1/2026 din 09 ianuarie 2026, prin care s-a restituit cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat, în conformitate cu prevederile art.170 alin.(1) lit.e) Cod de procedura civilă, care prevede că judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă cererea nu este semnată ori este semnată de o persoană neîmputernicită de a o semna ori este semnată fără a se indica funcţia semnatarului.

27. Menționează faptul că Judecătoria Soroca (sediul Florești) prin Încheierea nr. 25-1/2026 din 09 ianuarie 2026 a dispus că aceasta poate fi atacată cu recurs.

28. Respectiv, Serviciul Fiscal de Stat conformându-se la dispozitivul încheierii Judecătoriei Soroca (sediul Florești) nr. 25-1/2026 din 09 ianuarie 2026, Serviciul Fiscal de Stat a atacat cu recurs încheierea instanței de fond.

29. La data de 23 aprilie 2026 Serviciul Fiscal de Stat a recepționat încheierea Curții de Apel Nord nr. 25r-24/2026 din 22 aprilie 2026 prin care a fost restituit recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii Judecătoriei Soroca (sediul Florești) din 09 ianuarie 2026, prin care s-a restituit cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat privind contestarea actelor executorului judecătoresc Zadorojniuc Liliana, pe motiv că încheierea data nu poate fi atacată cu recurs.

30. Menționează faptul că Curtea de Apel Nord prin încheierea nr. 25r-24/2026 din 22 aprilie 2026 la pct.11 constată că, restituirea cererii nu împiedică posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceeași cerere.

31. Prin urmare, la data de 07 mai 2026 Serviciul Fiscal de Stat a înaintat repetat la Judecătoria Soroca (sediul Florești) cerere de contestare și repunere în termen.

32. La data de 08 iunie 2026, Serviciul Fiscal de Stat a recepționat Încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Florești) nr. 25-11/2026 din 02 iunie 2026, prin care a fost

respinsă ca fiind tardivă cererea de contestare și repunere în termen depusă de Serviciul Fiscal de Stat.

33. Serviciul Fiscal de Stat își exprimă dezacordul față de Încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Florești) nr. 25-11/2026 din 02 iunie 2026, o consideră neîntemeiată şi nefondată, emisă cu încălcarea normelor de drept material și procesual, care urmează a fi casată din următoarele considerente de fapt și de drept.

34. Instanța argumentează respingerea cererii ca fiind tardivă motivând că cererea de contestare a fost depusă în instanța de judecată peste termenul de contestare prevăzut expres și imperativ de lege.

35. Potrivit art. 116 alin.(1), (2), (3) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură şi se examinează în ședință de judecată. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

36. Esența normei este că partea este repusă în termen dacă acesta a fost omis din motive întemeiate.

37. Or, potrivit art.26 alin. (3) și (4) Cod de procedură civilă, instanţa care judecă cauza îşi păstrează imparţialitatea şi obiectivitatea, creează condiţii pentru exercitarea drepturilor participanţilor la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanţelor reale ale cauzei. Egalitatea părţilor în drepturile procedurale este garantată prin lege şi se asigură de către instanţă prin crearea posibilităţilor egale, suficiente şi adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susţinerea poziţiei asupra circumstanţelor de fapt şi de drept, astfel încît nici una dintre părţi să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

38. Serviciul Fiscal de Stat a acționat cu bună-credință și a urmat indicațiile exprese ale instanței de fond, iar timpul consumat pentru examinarea recursului nu poate fi imputat recurentului atunci când se apreciază tardivitatea unei noi cereri. Serviciul Fiscal de Stat a acționat exact calea de atac indicată în dispozitivul încheierii din 09 ianuarie 2026.

39. Mai mult ca atât, instanța de fond a indicat expres că încheierea poate fi atacată cu recurs, Serviciul Fiscal de Stat a exercitat recursul în termen, procedura de examinare a recursului s-a aflat în afara controlului Serviciului Fiscal de Stat, imediat după recepționarea încheierii Curții de Apel Nord din 22 aprilie 2026, Serviciului Fiscal de Stat a redepus cererea la data 07 mai 2026.

40. Potrivit art. 20 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime.

41. Astfel, instanța nu poate transforma o eroare procedurală imputabilă sistemului judiciar într-o sancțiune pentru participantul la proces.

42. Reiterând cele menționate supra, Serviciul Fiscal de Stat relevă că accesul la justiție reprezintă dreptul oricărei persoane de a introduce o cerere în fața unei instanțe pentru soluționarea unei pretenții, precum și obligația corelativă a statului, prin intermediul instanțelor judecătorești de a soluționa acea cerere. Dreptul de acces la justiție este înțeles ca ”un drept de acces concret și efectiv, care presupune ca justițiabilul sa beneficieze de o posibilitate clară și concretă de a contesta un act care constituie o atingere adusa drepturilor sale”.

43. Or, instanța nu poate mai întâi să indice existența unei căi de atac, iar ulterior să considere că timpul consumat prin utilizarea acelei căi de atac este imputabil părții.

44. Totodată, ținem să menționeze că, prin încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Florești) nr. 25-11/2026 din 02 iunie 2026, pct.22, instanța a confirmat implicit faptul că cererea de contestare inițială a fost semnată de o persoană împuternicită să reprezinte Serviciul Fiscal de Stat, fiind recunoscută calitatea procesuală și împuternicirile reprezentantului care a semnat actele procedurale.

45. În aceste circumstanțe, constată că temeiul care a stat la baza restituirii cererii inițiale, și anume aplicarea art.170 alin.(1) lit.e) Cod de procedură civilă, nu și-a găsit confirmare ulterioară. Or, dacă instanța a recunoscut existența împuternicirilor reprezentantului și valabilitatea reprezentării procesuale, rezultă că Serviciul Fiscal de Stat a acționat încă de la început prin intermediul unei persoane abilitate să semneze și să depună cererea de contestare.

46. Prin urmare, Serviciul Fiscal de Stat atestă că, soluția adoptată de instanța de judecată nu este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 CEDO, care statuează că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ:

47. Art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

48. Art.426 alin.(2) Cod de procedura civilă, recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. (3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

49. Art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

50. Art.10 alin.(1) Cod de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile.

51. Art.61 alin.(3) Cod de executare, încheierea privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare poate fi contestată de creditor sau agentul

constatator în instanţa de judecată în a cărei circumscripţie teritorială biroul executorului judecătoresc îşi are sediul.

52. Art.66 alin.(2) Cod de executare, încheierea executorului judecătoresc este executorie de drept din momentul emiterii şi poate fi contestată, în termen de 10 zile de la data comunicării, în instanţa de judecată în a cărei rază teritorială biroul executorului judecătoresc îşi are sediul […], dacă legea nu prevede altfel. Contestarea încheierilor executorului judecătoresc nu poate fi temei de suspendare a executării, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod.

53. Art.67 alin.(1) Cod de executare, actele executorului judecătoresc se trimit destinatarului prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, sau prin orice alt mijloc care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui (telegramă, fax, email etc.) ori se înmânează personal destinatarului ori altor persoane indicate la alin.(2) de către executorul judecătoresc din oficiu sau la cererea părţii interesate. (7) Termenul de contestare curge de la data indicată în avizul de primire, în confirmarea transmiterii documentului sau în procesul-verbal de înmânare a actului persoanelor indicate la alin.(2) şi (3), sau de la data comunicării actului în modul prevăzut la alin.(4).

54. Art.161 alin.(1) Cod de executare, actele de executare întocmite de executorul judecătoresc sau acţiunile/inacţiunea acestuia pot fi contestate de către părţi şi de alţi participanţi la procesul de executare, precum şi de terţii care consideră că prin actele de executare sau acţiunile/inacţiunea executorului judecătoresc le-a fost încălcat un drept recunoscut de lege. (2) Cererea privind contestarea actelor de executare sau acţiunilor/ inacţiunii executorului judecătoresc se înaintează în instanţa de judecată în a cărei rază teritorială se află biroul executorului judecătoresc […].

55. Art.162 alin.(1) Cod de executare, actul de executare întocmit de executorul judecătoresc poate fi contestat de participanţii la procesul de executare în termen de 15 zile de la data săvârșirii lui ori a refuzului de a săvârși anumite acte, dacă legea nu prevede altfel. […]. (2) Persoana poate fi repusă în termenul de contestare în condițiile Codului de procedură civilă.

56. La rândul său, art.116 alin.(1) Cod de procedură civilă prevede că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță, iar alin.(2) al aceluiași articol stabilește condițiile procedurale în care se examinează cererea de repunere în termen.

57. Art.163 Cod de executare, reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acțiunilor/ inacțiunii acestuia se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. Cererea se judecă în condițiile Codului de procedură civilă, în termen de 30 zile. […]. (3^2) Dacă se contestă cuantumul onorariului sau al cheltuielilor de executare ale executorului judecătoresc, reclamaţia se înaintează împotriva acestuia. (4) Încheierea instanței de fond poate fi atacată cu recurs, care se judecă în termenul prevăzut la alin.(1).

APRECIEREA INSTANȚEI:

58. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent şi a materialelor din dosar, Colegiul civil conchide, că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed:

59. Colegiul civil reține că, în speță, instanța de fond a apreciat în mod corect că cererea de contestare a actelor executorului judecătoresc a fost depusă cu omiterea termenului legal și că motivele invocate de Serviciul Fiscal de Stat nu justifică repunerea în termen.

60. Astfel, din materialele cauzei rezultă că, Serviciul Fiscal de Stat, în calitate de creditor, a înaintat instanței de judecată o cerere prin care contestă încheierile executorului judecătoresc Liliana Zadorojniuc nr.114s-2513/2025, nr.114s-2514/2025 și nr.114s-2515/2025, toate emise la data de 23 decembrie 2025, prin care s-a refuzat intentarea procedurii de executare silite în privința debitorului Donos Ștefan.

61. Colegiul civil constată că actele de refuz ale executorului judecătoresc au fost recepționate oficial de către Serviciul Fiscal de Stat la data de 29 decembrie 2025, fapt confirmat prin aplicarea pe acestea a antetului de intrare al instituției cu numerele de înregistrare nr.37900, nr.37901 și nr.37902.

62. În conformitate cu normele legale enunțate supra, termenul de contestare a actelor executorului judecătoresc este de 15 zile și curge de la data la care creditorului i-au fost comunicate încheierile. Prin urmare, termenul de contestare în speță a început să curgă la data de 29 decembrie 2025 și a expirat la 13 ianuarie 2026.

63. Cererea de contestare a încheierilor executorului judecătoresc, care face obiectul prezentei cauze, a fost depusă de Serviciul Fiscal de Stat la instanța de judecată abia la data de 07 mai 2026. Colegiul civil constată că introducerea contestației s-a efectuat cu o depășire considerabilă a termenului imperativ de 15 zile, care expirase cu aproape patru luni înainte de data adresării.

64. În justificarea depășirii termenului, recurentul invocă faptul că a depus o primă cerere în termen, însă aceasta a fost restituită prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 09 ianuarie 2026, în temeiul art.170 alin.(1) lit.e) din Codul de procedură civilă, deoarece nu era semnată de o persoană împuternicită.

65. Colegiul civil reține că, prin însăși această încheiere, instanța de fond i-a explicat expres recurentului dreptul de a se adresa repetat instanței după înlăturarea neajunsului constatat. Din momentul recepționării actului de restituire, Serviciul Fiscal de Stat cunoștea motivul formal al restituirii și dispunea de timpul necesar pentru a depune o nouă cerere corect semnată în interiorul termenului legal, care la acel moment încă nu expirase. Prin urmare, restituirea cererii nu a constituit un impediment obiectiv pentru exercitarea dreptului în termen.

66. În loc să înlăture neajunsul indicat de instanță și să depună repetat cererea corectată, Serviciul Fiscal de Stat a ales ca opțiune procedurală contestarea cu recurs a încheierii din 09 ianuarie 2026.

67. Colegiul civil subliniază că, potrivit prevederilor art.170 alin.(5) din Codul de procedură civilă, nu orice încheiere de restituire poate fi atacată cu recurs, legiuitorul stabilind în mod expres și limitativ categoriile de încheieri supuse acestei căi de atac.

Încheierea de restituire emisă în temeiul art.170 alin.(1) lit.e) din Codul de procedură civilă nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs. Ca atare, exercitarea unei căi de atac neprevăzute de lege nu putea produce efectul juridic urmărit de recurent.

68. Colegiul civil statuează că exercitarea unei căi de atac neprevăzute de lege împotriva unei încheieri judecătorești nu poate avea ca efect întreruperea, suspendarea sau prelungirea termenului legal de contestare a actului executorului judecătoresc. Termenul legal de 15 zile prevăzut pentru contestarea încheierilor executorului din 23 decembrie 2025 a continuat să curgă independent de procedura de recurs inițiată de Serviciul Fiscal de Stat împotriva încheierii de restituire din 09 ianuarie 2026. Între cele două acțiuni există o distincție esențială de obiect, iar contestarea actului instanței nu repune partea în termenul stabilit de lege pentru contestarea actului executorului judecătoresc, în lipsa unei dispoziții legale exprese.

69. Recurentul invocă faptul că a acționat cu bună-credință, conformându-se indicațiilor din dispozitivul încheierii instanței de fond din 09 ianuarie 2026, care menționa eronat că actul poate fi atacat cu recurs. În acest sens, Colegiul civil reține că nicio mențiune sau eroare materială din dispozitivul unei hotărâri judecătorești nu poate modifica regimul juridic al actelor procedurale stabilit prin lege organică și nici nu poate institui o cale de atac pe care legea nu o prevede. Căile de atac și condițiile de exercitare a acestora sunt de strictă interpretare legală. Respectiv, Serviciul Fiscal de Stat, în calitate de autoritate publică cu aparat juridic specializat, avea obligația profesională de a cunoaște normele de procedură și de a sesiza inadmisibilitatea recursului, asumându-și integral riscurile strategiei procesuale alese.

70. Faptul că recursul declarat împotriva încheierii din 09 ianuarie 2026 a fost restituit prin încheierea Curții de Apel Nord nr.25r-24/2026 din 22 aprilie 2026, nu poate conduce la concluzia că termenul legal a fost menținut sau prelungit. Examinarea acelui recurs a constituit o procedură distinctă, care nu a avut ca obiect verificarea legalității actelor executorului judecătoresc. Timpul consumat în această procedură nu reprezintă un motiv obiectiv care să justifice repunerea în termen, fiind determinat în exclusivitate de conduita recurentului, iar diligența manifestată ulterior la data de 07 mai 2026 nu poate retroactiva asupra unui termen expirat la 13 ianuarie 2026.

71. Colegiul civil reține că dreptul de acces la justiție, garantat de art.20 din Constituția Republicii Moldova și art.6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, nu presupune înlăturarea sau ignorarea arbitrară a termenelor procedurale stabilite de lege. Respectarea termenelor de decădere urmărește asigurarea securității raporturilor juridice și buna administrare a justiției.

72. La caz, aplicarea sancțiunii decăderii nu constituie o restrângere nejustificată a accesului la justiție, din moment ce recurentul a cunoscut conținutul încheierilor la data de 29 decembrie 2025 și a dispus de posibilitatea reală și efectivă de a-și realiza dreptul în termenul legal, însă nu a îndeplinit corespunzător cerințele de formă ale cererii.

73. Argumentul recurentului potrivit căruia instanța de fond ar fi confirmat, prin încheierea ulterioară din 02 iunie 2026, existența împuternicirilor reprezentantului care a semnat cererea inițială este neîntemeiat. Legalitatea și efectele încheierii de restituire din 09 ianuarie 2026 se apreciază strict prin prisma cadrului procedural și a probelor

existente la momentul emiterii acesteia. O apreciere sau validare ulterioară a împuternicirilor nu are forța juridică de a modifica retroactiv efectele unui act de procedură intrat în circuitul juridic și nici de a resuscita un termen de decădere deja împlinit.

74. În conformitate cu prevederile art.113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege, iar nerespectarea termenului legal atrage decăderea din dreptul de a efectua actul respectiv.

75. În condițiile în care termenul de contestare a actelor executorului judecătoresc a început să curgă la data de 29 decembrie 2025 și a expirat la 13 ianuarie 2026, iar cererea repetată a fost depusă abia la 07 mai 2026, în lipsa unor motive obiective și întemeiate care să fi făcut imposibilă acționarea în termen, instanța de fond a procedat corect și legal. Respingerea cererii de repunere în termen și, subsecvent, respingerea cererii de contestare ca fiind tardivă sunt pe deplin întemeiate, iar argumentele recursului nu sunt de natură să răstoarne aceste concluzii.

76. În consecință, Colegiul civil constată că încheierea instanței de fond este legală și întemeiată, iar argumentele recurentului nu justifică casarea acesteia, motiv pentru care recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 02 iunie 2026.

77. Conducându-se de prevederile art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, completul de judecată al Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord, -

CU UNANIMITATE DE VOTURI,

D E C I D E :

Se respinge cererea de recurs declarată de Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 02 iunie 2026, în cauza civilă, la cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat către debitorul Donos Ștefan, intervenient accesoriu, executorul judecătoresc Zadorojniuc Liliana privind contestarea actelor executorului judecătoresc

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător Stanislav Grosu

Judecători Mariana Sajin

Alina Țihonschi